

gaa ud af Folkeskolen paa et hvilket som helst Alderstrin, det skal være, 12, 13, 14 Aars Alderen, tage privat Undervisning og saa optages i Mellemskolen paa et hvilket som helst Alderstrin. Det skal jeg imidlertid ikke opholde mig ved. Men Indretelsen af en saadan Mellemskole vilde, som sagt, nemt føre til, at man faar indført fremmede Sprog i vor Folkeskole, og skulde vi komme til et almindeligt Paabud derom, tror jeg, at vi først til Gavn komme til at røre ved Folkeskolen.

Det ærede Medlem for Viborg Amts 3die Valgkreds henviste til Norge og oplæste noget af en Betænkning, som det pædagogiske Selskab i Kristiania har skrevet. Jeg skal ogsaa tillade mig at henvise til Norge, men jeg nøjes ikke med at oplæse noget af en eller anden pædagogisk Betænkning, men skal henvise til selve Lovgivningen, som den er i Norge. Den norske Skolelovgivning har efter min Mening mange fortrinlige Ting, og den er god at lære noget af, men som enhver anden Lovgivning har den ogsaa sine Mangler. Jeg tror ikke, at det vilde være heldigt for os at plante om fra den norske Jordbund hertil. Jeg tror det rigtigt, at vi ønske, som jeg ønsker, at Folkeskolen skal leve sit Liv uberørt af, hvorledes vi reformere vort øvrige Skolevæsen, men at vi skulde reformere det øvrige Skolevæsen under Hensyn til den store Part af vort Lands Skoler, som Folkeskolen er. I Norge grunder den nuværende Skolelovgivning sig paa Loven af 26. Juni 1889. Den er delt i to Afdelinger, nemlig Skolevæsenet paa Landet og Skolevæsenet i Byerne, men naar der i denne Forsamling er henvist til Norge, er der ikke nævnt Skolevæsenet paa Landet, og det er naturligt nok, thi Skolevæsenet paa Landet i Norge er ikke lavet saaledes, at man har kunnet tænke sig nogen virkelig Forbindelse mellem dette og de højere Skoler. Alene det, at Undervisningstiden er sat til 12, højst 15 Uger à 36 Timer, viser noksom, at der her ikke er Tale om nogen virkelig Forbindelse mellem Skolerne paa Landet og de højere Skoler. I Norge er derimod Byernes Skolevæsen lavet saaledes, at man der har tænkt paa en Forbindelse mellem de forskellige Arter Skoler, idet man har fastsat for Byernes Vedkommende 24 Timers obligatorisk Undervisning og dernæst har givet Adgang til at oprette private Kursus eller frivillig Undervisning indtil 6 Timer. Det er ogsaa det, man benytter der oppe, for at Børnene i 12 Aars Alderen eller paa et senere Tidspunkt kunne gaa over i Mellemskolen.

Dertil har man benyttet disse Kursus, hvori kan optages Undervisning i fremmede Sprog. Man har oven i Købet indrettet Repetitionskursus paa 3 Maaneder, for at dette kunde lade sig gøre, og man er gaaet et Skridt videre. Jeg staaer her med to Lovforslag, som ere fremlagte i Norge, et om Forandringer i Skoleloven for Landet og et om Forandringer i Skoleloven for Byerne, og dette sidste gaar ud paa, at Kommunalbestyrelserne i Fremtiden skulde kunne fastsætte det obligatoriske Timetal endnu højere end 24 Timer, nemlig op til 30 Timer, og kunne indføre fremmede Sprog i Skolen. Naar det ærede Medlem for Viborg Amts 3die Valgkreds arbejder paa at ordne Sagen ligesom i Norge, vil det altsaa sige et Arbejde, der gaar i Retning af at føre fremmede Sprog ind i vor Folkeskole, men derved rører man først for Alvor ved Folkeskolen. Det er det, jeg ikke ønsker, derfor gaar Lovforslaget ud paa ikke i nogen Henseende at berøre Folkeskolen, men for Latinskolens, som vi kalde den, og for Realskolens at fastsætte de Fag, hvori der kræves, at der skal være undervist ved Optagelsen, og disse Fag ere da fastsatte til at være Undervisning i fremmede Sprog omkring ved 11 Aars Alderen, og de Fag, der undervises i paa det andet Trin i Folkeskolen. Saaledes er Stillingen for Folkeskolens Vedkommende, og derfor er det ganske naturligt, at der ikke er kommet stærke Røster fra Folkeskolelærernes Side mod Lovforslaget.

Det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (Holm), der jo er en Modstander af Lovforslaget i dets Helhed, tog her ved Lovforslagets 2den Behandling ikke saa haardt fat paa denne Side af Sagen som ved første Behandling. Derimod har han opdaget, at der var en anden Skole, som det muligvis var rart at tage fat paa nu, og det var Realskolen. Den kommer rigtig galt af Sted ved dette Lovforslag, ja den kommer saa galt af Sted, sagde det ærede Medlem, at man slaar den ihjel, og saa opstaaer der noget andet, nemlig nogle Mellemskoler. Ja, man kan jo sige saadan som det ærede Medlem siger, men man kan ogsaa sige, som man siger over for de mange, som i vor Tid skifte Navn — det er der jo mange, der gøre ved kongelig Bevilling, og nu vil man jo have en almindelig Adgang dertil. Naar Lars Pedersen kommer til at hedde Gyldestjerne eller saadan noget, kan man jo nok sige, at han er bleven slaaet ihjel, at der er kommet en anden i Stedet, men